

ΤΗ ΙΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανευφήμου Εὐφημίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸν

Ὁφθη, ἡ τοῦ ξύλου πονηρά, γεῦσις ἐν Ἑδὲμ τοῖς γενάρχαις, συμβάσα πάλαι δεινῶς, θάνατον εἰσάξασα παντὶ τῷ γένει βροτῶν, ἀλλὰ νὺν πρὸς ἀκήρατον, ζῶην καὶ ἀμείνω, λήξιν ἀνεκλήθημεν, διὰ τοῦ θεοῦ Σταυροῦ, ὃν πὲρ ἀνυψοῦντες ὑμνοῦμεν, τὸν ἀνυψωθέντα ἐν τούτῳ, Κύριον καὶ κόσμον, συνυψώσαντα.

Ἦρας, τὸ πλανώμενον Σωτήρ, πρόβατον ἐπ' ὧμων καὶ τοῦτο, τῷ σῶ προσήξας Πατρί, διὰ τοῦ τιμίου σου, καὶ ζωηφόρου Σταυροῦ, καὶ Ἀγγέλοις ἡρίθμησας, ἐν Πνεύματι θείῳ, ξύλον γὰρ ἀντέθηκας, ἀντὶ τοῦ ξύλου Χριστέ, ὃν νὺν ἀνυψοῦντες ἐν πίστει, σὲ τὸν ἐν αὐτῷ ὑψωθέντα, καὶ ἡμᾶς ὑψώσαντα δοξάζομεν.

Στῶμεν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, πράξεσι κομῶντες ἐνθέοις, καὶ τὸν Κρανίου πιστοί, χῶρον ἐποπτεύσωμεν, καθαρωτάτῳ νοῖ, καὶ ὑψούμενον βλέψωμεν, βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις, ξύλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεός, χείρας ἐκουσίως ἀπλώσας, εἴλκυσεν ἐζώγρησε πάντας, καὶ πρὸς οὐρανούς ἡμᾶς ἀνύψωσεν.

Καὶ τῆς Ἀγίας γ'

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον

Παρθενίας ἐν κάλλεσι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵμασι, τὴν ψυχὴν λαμπρύνασα, Μάρτυς ἔνδοξε, κατηγγυήθης τῷ κτίσαντι, τηροῦντί σε ἄφθορον, εἰς αἰῶνας ἀληθῶς, περὶ τοῦτον χορεύουσα, σὺν στρατεύμασιν, Ἀρχαγγέλων, Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν τε καὶ Μαρτύρων, χοροστασίαις πανεύφημε.

Καὶ τροχοῖς ὁμιλήσασα, καὶ θηρσί προσπαλαίσασα, καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι στομωθείσά σου, τὸν λογισμὸν θείῳ Πνεύματι, τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα, ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, ἀνδρικῶς ἐναπέπνιξας, καὶ ἀνέδραμες, νοητοὺς πρὸς θαλάμους ὥσπερ προῖκα, τῷ νυμφίῳ σου Παρθένε, προσαγαγοῦσα τὴν ἄθλησιν.

Καὶ θανοῦσα ἀείζων, τῶν αἱμάτων τὴν πρόσχυσιν, εἰς Κυρίου αἶνεσιν Μάρτυς ἔβλυσας, τοὺς μὲν πιστοὺς καταρδεύουσα, καὶ γνώσει φωτίζουσα, τοὺς ἀπίστους δὲ ἐχθροὺς, ἐν αὐτοῖς ἀποπνίγουσα, ὅθεν τόμος σοί, ἐμπιστεύεται θεῖος, ὃν φυλάττεις, καὶ κρατύνεις εἰς αἰῶνας, τῆς Ἐκκλησίας τὰ δόγματα.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἀνατολίου

Ἡ διηνητισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τὸν λογισμὸν, ἡ μύρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς Ἑφᾶς ἀνατείλασα, ὡς ἀστήρ φαεινός, καὶ ἀθροισμὸν ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως, τῶν θείων Πατέρων, μὴ διαλίπης ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανένδοξε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... ὁ αὐτὸς

Ὁ τετραπέρατος κόσμος, σήμερον ἀγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψούμενου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ κέρας τῶν πιστῶν συνυποῦται Βασιλέων ἡμῶν, συντριβόντων ἐν αὐτῷ, τῶν δυσμενῶν τὰ κέρατα, Μέγας εἰ Κύριε, καὶ θαυμαστός ἐν τοῖς ἔργοις σου! δόξα σοί.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ

Ἦχος πλ. β'
Τριήμερος ἀνέστης

Ῥαπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν μακρόθυμε, καὶ ὀνείδη, θέλων πάντας ἐκ χειρός, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τιμῶ σου τὸν Σταυρὸν ἀγαθέ, τοὺς ἥλους καὶ τὴν λόγχην Σωτήρ, δι' ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὧς μόνος ζωοδότης, καὶ πάντων εὐεργέτης, μόνε φιλόανθρωπε Σωτήρ ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάστο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς δι' ἐμέ, Σωτήρ μου ὑπεράγαθε, ἐρραπίσθης, καὶ ὑβρίσθης λυτρωτά, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ λόγχῃ ἐκεντήθης, καὶ πάντα φέρεις ἀναμάρτητε.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'
Βυζαντίου

Πᾶσα γλῶσσα κινεῖσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανενδόξου Εὐφημίας, ἅπαν γένος, καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα, ἐγκωμίῳις στεφανώσωμεν, νομίμως γὰρ ἀνδρισσάμενη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορρίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν, οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ σθένει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τὸν νυμφίον καὶ Θεόν, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... ὁ αὐτός

Ὅν πέρ πάλοι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο, καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον Σταυρον σου, Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνοῦντες, χεῖλεσιν ἀναξίῳις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα, Κύριε, σὺν τῷ Ληστή, τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας
Ἦχος δ'

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ, Σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοὶ ἄλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθείσάν σοί, Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἑορτῆς
Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Ἀγίας
Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε, ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη, ἄλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶ νῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, Εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Ἀγίας Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Οἱ ἀγώνες σου Σεμνή καὶ ὁ στέφανος, οἱ ἰδρώτες σου ἀγνή καὶ τὰ θαύματα, τοῦ διαβόλου ἡσχυναν τὰ τρόπαια, Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, ἐκ καρδίας ποθοῦσα, οὐ μάλιστα οὐ θάνατον, δι' αὐτὸν ἐπτοίγης, ἀλλ' ἀνετέθης ὅλη τῷ Θεῷ, τῆς εὐσεβείας φοροῦσα τὸν στέφανον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Ἐν παραδείσῳ μὲ δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ κρανίῳ πάλαι ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ἱασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτεῖνας τὸν ἀπάτη με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωήν, Δόξα τῇ θεῷ Σταυρώσει σου Κύριε.

Εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας ψάλλεται τὸ παρὸν Πεντηκοστάριον.

Ἦχος δ' Πρὸς τό, Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς

Εὐφημεῖν σὲ τὴν σεμνήν, κόρην πανεύφημε Εὐφημία, δίδου μοι ἰσχύν, ἱκετεύουσα Χριστὸν τοῦ ἐλεῆσαι με.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἐγκωμιάζω τὴν πανεύφημον κόρην.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Ἐλκει πρὸς ὑμνωδίαν, τῶν ὑπερκοσμίων τὰ συστήματα, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, ἡ πανεύφημος Κόρη τοῖς θαύμασιν.

Γένος ὑπεριδοῦσα, καὶ τὴν ἐκ τοῦ πλούτου περιφάνειαν, ἡ σεπτὴ Εὐφημία, ἀντὶ πάντων Χριστὸν ἐπεκτήσατο.

Κάλλος ἐπιθυμήσας, τῆς ὡραιότητος σου πανεύφημε, ὁ Δεσπότης καρδίας, οὐρανίων θαλάμων ἡξίωσεν.

Θεοτοκίον

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδίων, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνούμέν σε.

Ὠδὴ γ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ὠφθης ἐπὶ βήματος, ἀρρενωπὸν ψυχὴν φέρουσα, καὶ τὸν ἐχθρόν, ἀνδρικοῖς ἐν ἄθλοις, ἐτροπώσω Πανεύφημε.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου, οὐδὲ ῥυτίς ψυχῆς πέφυκε, καὶ σὲ Χριστός, νύμφην ἀκηράτοις, ἐν νυμφῶσι προσήκατο.

Ἰασαι πανεύφημε, τοὺς τῆς ἐμῆς ψυχῆς μάλωπας, Μάρτυς Χριστοῦ, θραῦσον σαῖς πρεσβείαις, τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα.

Θεοτοκίον

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ

πνεύμά μου».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις Μάρτυς Χριστοῦ, ποντισμὸν ἀσεβείας διηνεκῶς, ἐργάζη πανεύφημε, ἐπομβρίαις δὲ χάριτος, λογικὰς ἀρούρας, ἀρδεύουσα πάνσεμνε, ἐν αὐταῖς αὐξάνεις, τὸν στάχυν τῆς πίστεως, ὅθεν παραδόξως μετὰ θάνατον ὤφθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς τὸ μαρτύριον, Ἀθλοφόρε πανεύφημε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ τῆς γῆς, κεκρυμμένον ἀνείλετο ἐν σπουδῇ, χαράς τε ἐμπύπλησιν, οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τεμένη θεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν Πνεύματι, καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασίλεια, ἡ σεπτὴ Ἑλένη, τῷ υἱῷ ἐκβοῶσα, Ὑφάπλωσον Δέσποτα, τὰς σᾶς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σου καὶ νίκας σοφέ, καὶ τὰ ἔθνη δίδαξον ἐν χάριτι, προσκυνεῖν τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

Ὡδὴ δ'

Εἰσακήkoa Κύριε

Ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, θείων ἐννοιῶν σαυτὴν καταστήσασα, ὡς φωστὴρ ἀριπρεπέστατος, ἀθλητῶν ἐν μέσῳ, Μάρτυς ἔλαμψας.

Ζοφερῷ οὐ προσήνεγκας, δαίμονι θυσίαν, Μάρτυς ἀήττητε, ζωηφόρον γὰρ ἠγάπησας, ὑπὲρ εὐσεβείας σπεῖσαι θάνατον.

Ὡς ἀνάλητον φέρουσα, σὺν τοῖς ἀθλοφόροις σῶμα ἡ Ἄμεμπτος, ταῖς αἰκείαις ἀνεπαίσθητος, διετέλει θείας στοργῆς ἔρωτι.

Τληπαθοῦν σου τὸ πρόσωπον, Μάρτυς ταῖς βολαῖς λαμπρῶς ἐφαιδρύνετο, ἀστραπὴ δὲ θείου Πνεύματος, τῶν ἐχθρῶν ἡμαῦρου τὴν διάνοιαν.

Θεοτοκίον

Ἰλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ὡδὴ ε'

Ὅρθρίζοντες βοῶμέν σοι

Ἡμέρας καὶ εἰρήνης ἀντίθετον, ἐπιγνοῦσα, στέργειν οὐκ ἠξίωσας τὸν φιλοπόλεμον δαίμονα.

Νομίσας σου ἐκλύειν τὸν ἔνθεον, Μάρτυς τόνον, γέλως ἀπεδείκνυτο, ταῖς μηχαναῖς ὁ παμπόνηρος.

Παράσχου φωτισμὸν μοι Πανεύφημε, καὶ εἰρήνην, λύουσα πρεσβείαις σου, τὴν πολυτάραχον ἄγνοιαν.

Θεοτοκίον

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνούμέν σε, Θεοτόκε, σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ὡδὴ ς'

Χιτώνά μοι παράσχου

Ἀνδρεῖον ἐν θηλείᾳ τῇ σαρκί, τῆς ψυχῆς τὸ φρόνημα, φέρουσα Ἐνδοξε, τῶν ἐν ὕδασι θηρῶν κατεφρόνησας.

Νενίκηκας τυράννων τὴν ὀφρύν, ἀσινῆς ἐν ὕδασι, Μάρτυς ἀήττητε, σὺν θηρσὶν ὡς Ἰωνὰς διαμείνας.

Θεοτοκία

Ἐρρύσατο θηρῶν διαφθοράς, ἐπακούσας Κύριος, σοῦ τῆς δεήσεως, ὡς ἐκ λάκκου Δανιήλ, σὲ Πανεύφη με.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κυήσασα, ρύσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς

ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Χιτῶνα μοὶ παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Κοντάκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἀγιάζεις, ταῖς τῶν θαυμάτων βλύσεσι Πανεύφημε, ὅθεν σου τὴν κοίμησιν, τὴν ἀγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Ὁ Οἶκος

Τῆς πανευφήμου ὁ ναός, Παράδεισος ἐδείχθη, ἐν μέσῳ κεκτημένος, φυτὸν ἀθανασίας, τὸ σῶμα ταύτης τὸ σεπτόν, Τούτου οἱ τρυγῶντες καρποὺς τοὺς εὐθαλεῖς, συντόμως ἀγιάζονται, ὁρῶντες δὲ θαυμάζουσιν, ὅτι πῶς τὸ νεκρὸν σῶμα, ὥσπερ ζῶν, ἀναβλυστάνει τὰ αἵματα, μυρίζοντα πάντα, Διὸ μετὰ σπουδῆς δεῦτε πάντες σὺν ἡμοῖς τῷ ταπεινῷ, καὶ καθαρθέντες μολυσμοῦ παντός, περιπτυζώμεθα τοῦτο, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Σ υ ν α ξ ἰ ὶ ο ν

Τὴ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στίχοι

- Ὑπὲρ Θεοῦ κτανθεῖσαν ἄρκτου ταῖς μύλαις,
- Εὐφημίαις σὲ χρὴ στέφειν Εὐφημία.
- Τὴ ἐκκαιδεκάτη Εὐφημίαν ἔκτανεν ἄρκτος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Μελιτηνῆς.

Στίχοι

- Μελιτηνὴ, τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
- Αἷμα προσῆγεν ὡς γλυκὺ Χριστῷ μέλι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ὑπὲρ ἔννοιαν ὥφθη, τὰ τῶν θείων Μαρτύρων ἀνδραγαθήματα, ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὅλων, τὴν κτίσιν ὑποτάττει, τοῖς ἐν ἄθλοις κραυγάζουσιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογτὸς εἶ.

Φληναφοῦντα ἐμφράττει, ἡ αἰοίδιμος Κόρη τυράννων στόματα, τερθρεῖαις παρανόμοις, ἐν πνεύματι Ἀγίῳ, θεϊκῶς ἀντιμέλπουσα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ τριάς τῶν Ὁσίων, τοὺς ἐκκαύσαντας πάλαι φλέγει τὴν κάμινον, νυνὶ δὲ ἡ θεόφρων, Τριάδα ἀνυμνοῦσα, ὑπηρέτας ἐζώγρησε, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν, ὑμνοῦντας εἰς αἰῶνας.

Μυστικῶς ὁ νυμφίος, πρὸς τὴν πάναγνον νύμφην, ἐν τῇ καμίνῳ μολῶν, τοῦ Πνεύματος τὴ δρόσω, Πατρὸς εὐδοκία, διεσώσατο ψάλλουσιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'

Τὸν Βασιλέα

Ὀλβιωτάτῃ ἐν γυναιξὶ τοῦ Ὑψίστου, ἀντὶ φερνῆς ἔχουσα τὴν χάριν, ἔψαλλες ὑμνοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νευρωμένη τὸν λογισμὸν τοῦ νυμφίου, τῷ ἄλλῳ ἔρωτι τὸ σῶμα, δέδωκας θανάτῳ, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ τῆς πλάνης ὥσπερ θηρὸς ὀπλισθεῖσα, τῷ ἀγίῳ Πνεύματι ἡ Μάρτυς, ἤρατο βραβεῖα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐ ψυχοφθόρον μόρον εἶλου, εὐθαρσῶς δέ, τοῦ θηρὸς τῷ δῆγματι ἀγήρῳ, ἄμεμπτε ἡλλάξω, ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε ὕμνουντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὕμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ θ'

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον

Ῥύσις ζῶντος αἵματος, τεκμήριον τῆς ἀκηράτου, σοὶ δεδορημένης ἄνωθεν, ζωῆς Μάρτυς πανεύφημε, τῶν γὰρ ἱαμάτων, θησαυρὸς ἀδιάλειπτος, τοῖς ἐν πίστει ἀρυομένοις ἀναδέδειξαι.

Ἡσατό σου θάνατος, θεόφρον φύσεως τῷ νόμῳ, τὴν δὲ ζωηφόρον νέκρωσιν, ἀπαθῶς ἀμφιέννυσαι, ἥ ὡς ψυχικόν σου σῶμα θεῖσα τὸ πάναγνον, ζῆς ἀφθάρτως, καὶ μαρτυρεῖ σου τὰ αἰμόρρυτα.

Νόμοις τῆς ἀθλήσεως, στεφθεῖσα Μάρτυς χριστοκῆρυξ, τόμον εὐσεβῶς πεπίστευσαι, Εὐφημία δογμάτων σεπτῶν, ὃν ἐκ χειρῶν Συνοδικῶν, στήλη κατέχουσα, ὥσπερ ζῶσα, ὀρθοδοξίας ἐπιδείκνυσαι.

Θεοτοκίον

Νύμφη ἀπειρόγαμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, σὲ ὡς ἀληθῆ καὶ ἄμωμον, καὶ αὐλοῦ νεφέλην φωτός, τὴν εἰσδεξαμένην τὸν οὐράνιον ὄμβρον ἐν τῇ νηδύϊ, Παρθενομῆτορ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός

«Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Τῶν Μαθητῶν

Τῆς πανευφῆ μου Μάρτυρος Εὐφημίας, τὴν μνήμην συνελθόντες ἀνευφημοῦμεν, αὕτη γὰρ τὸν ὅρον ὀρθοδοξίας, ἐκ τῶν Πατέρων εἴληφε, καὶ τοῦτον διατηροῦσα, τοὺς ὀρθοδόξους λαμπρύνει.

Τοῦ Σταυροῦ ὅμοιον

Σταυρός, τοῦ κόσμου πέφυκε σωτηρία, Σταυρός, Ἀγίων πάντων ἡ βακτηρία, Σταυρός, Βασιλέων τὸ στερέωμα, Σταυρός, πιστῶν ὁχύρωμα, Σταυρός, ἀνθρώπων ἡ ῥῶσις, Σταυρός, δαιμόνων ἡ πτώσις.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος γ'

Ἀθλητικὴν πανήγυριν πιστοί, θεοφρόνως τελουμένην θεώμενοι, τῷ θαυμαστῷ ἐν βουλαῖς Θεῷ ἡμῶν, εὐχαριστήριον ὕμνον μελωδήσωμεν, τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος, τῆς ἐναντίας δυνάμεως, ἐν γυναικεῖα φύσει κατηγωνίσατο, τὴν θεῖ ἐν ἀσθενείᾳ ἂν ἑαυτοῦ δύναμιν, τελειώσας τῆς Καλλιμάρτυρος, ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (Δίς)

Ὁ αὐτός

Ἀληθείας κρατήρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων ἀθλητικῶν, ἡ πανεύφημος Μάρτυς Χριστοῦ κερασαμένη, καὶ τοῦτον ἀενάως τῇ Ἐκκλησίᾳ προτιθεμένη, ἐν αὐτῇ τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους, σοφίας φωνὴ προτρέπεται λέγουσα, Ἀρύσασθε πόμα, τῆς ἀναστάσεως μαρτύριον, παθῶν καθαρτήριο, εὐσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλακτήριον, τῷ Σωτῆρι κρίζοντες, ὁ ποτίσας ἡμᾶς τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς τοῦ πνεύματος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός

Οἱ τῷ αἵματι Χριστοῦ τὰς ψυχὰς σφραγισθέντες, εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως, αἶμα ἅγιον, ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν, μέτ' εὐφροσύνης πνευματικῆς προφητικῶς ἀντλήσωμεν, τῶν ζωηρῶν

παθημάτων τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς αἰδίου δόξης μορφωτικόν, διὸ αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς Ἁγίοις σου Κύριε, ταῖς τῆς πανευφήμου σου Ἀθληφόρου πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα, Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ, μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε, Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νύν... ὁ αὐτὸς

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν, καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν Ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς καταγγέλλει ἀνύψωσιν, δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται, διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν, Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρὰς ἀξιώσον τοὺς ὑμνούντάς σε.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ

Ἦχος πλ. β'

Τριήμερος ἀνέστης

Οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Χριστοῦ, τὸν τόπον προσκυνήσωμεν, ἀνυψοῦντες, τὸν τρισόλβιον Σταυρόν, ἐν ᾧ κατεκενώθη, τὸ αἷμα τοῦ Δεσπότη, τὸ βλύσαν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Νεκρώσαντες τὰ πάθη σαρκός, καὶ πνεύματος θεόφρονες, ἐπειχθῶμεν, ὑψωθῆναι ἀπὸ γῆς, οὐράνιον πρὸς λήξιν, Σταυροῦ τὴν ἀνυψώσει, συσταυρωθέντες τῷ Δεσπότη Χριστῷ.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάστο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ζωήρυτος ἐκ θείας πλευράς, πηγὴ σαφῶς ἐξέβλυσε, τοῦ Σωτῆρος, καταρδεύουσα ψυχὰς, τῶν πίστει προσκυνούντων, τὸ θεῖον πάθος τούτου, καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Δόξα... Ἦχος α'

Βυζαντίου

Σήμερον χοροὶ Πατέρων Πανεύφημε, συναθροισθέντες διὰ Χριστόν, τὸν τόμον σοὶ προσάγουσι τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ὃν πὲρ λαβοῦσα ἐν ταῖς τιμίαις σου χερσί, φυλάττεις μέχρι τέλους, ὅθεν καὶ βροτῶν χοροστασίαι συνελθόντες, τὴν σὴν ἄθλησιν γεραίρομεν, βοῶντες εὐσεβῶς, Χαίροις πανεύφημε, ἢ τὴν ὀρθόδοξον καὶ Πατροπαράδοτον πίστιν, ἄτρωτον φυλάξασα, χαίροις ἢ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου

Σήμερον ὡς ἀληθῶς, ἡ ἀγιοφθογγος ῥῆσις τοῦ Δαυὶδ πέρας εἵληφεν, ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς τὸ τῶν ἀχράντων ποδῶν σου προσκυνούμεν ὑποπόδιον, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου ἐλπίζοντες σκιά, πανοικτίρμον βοώμεν σοί, Σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ ἀνύψωσον τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ σου τὸ κέρας, τὴ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ἀνυψώσει, Χριστέ πολυέλεε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας.

Προκείμενον

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραραίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Ὁ Ἀπόστολος Πρὸς Γαλάτας

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες...

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησέ τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν...

Ζήτει τὴ β' τῆς δ' ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούια.